

Joan Josa

Casal de Gertrúdia
"Les Garrigues".
Les Borges Blanques

A Avui us voldria explicar el conte dedicat a tots els nens que, als anys 40, (postguerra) xutaven una pilota de drap.

Jugàvem al futbol amb una pilota de drap, era una pilota sense energia, no botava, no tenia ni suc ni bruc. Erem als anys 40, no hi havia pilotes de pell. Jugàvem a les eres, planes i rodones. A totes hi havia el seu rodet de pedra, la seva circumferència era més gran d'un cap que de l'altre, per facilitar el seu transport pel damunt de la batuda. No sé si encertat o no deïem que el rodet feia "cap i ample". Doncs bé, el rodet feia de límit de porteria, i uns metres més enllà una pedra que es vegés. Era el preludi d'un bon partit de futbol. L'equip oposat també tenia preparada la seva porteria. Llavors s'amidaven amb els peus no fos cas que una fos més petita que

l'altra. Qui farà de "refle"? A vegades no en volia fer ningú. No ens tocava altre remei que jugar sense. Estàvem d'acord que "l'orsai" no valia i a les tres "cones" penal. De la ratlla de la porteria comptàvem onze passes i tot seguit es xutava el "penal". Si el xut era molt fort en deïem el "Xut d'Alcàntara", nom d'un famós jugador del Barça.

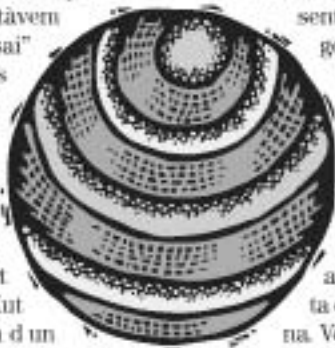
Una vegada amb un d'aquests xuts, i abans d'arribar la pilota a les mans del porter, es va estripar, i va sortir de dins tota mena de roba. El porter es va posar les mans a la cara en veure volar tanta roba. Un noi de l'equip oposat va cridar Gol...Gol! I un altre li contesta, obrint-se amb dos dits un costat de nas: A la "contienda canones" això no és gol. Els nois dels dos equips es van adonar que un tros de roba amb ratlles blanques i blaves va traspasar la línia

de gol. Aquell tros de roba era un pedaç vell d'uns calçotets de cotí. Lendemà, al col·legi se

sent parlar molt del gol dels "calçotets".

Un dia, després de Reis, jugàvem com sempre amb la pilota de drap; el joc s'aturà de cop, un noi s'apropava amb una cosa a sota el braç molt rodona. Veient que el miràvem, deixà caure amb

força l'esfera i va tornar de rebot a les seves mans. Era una pilota de pell igual com la que jugaven els jugadors del Barça. Ens vam acostumar tot seguit a jugar amb aquella pilota, tan maca i com botava! però, aquell noi no era pas un bon jugador, no el centrava ningú, es va enfadar, i es va endur la pilota de pell. Vam acabar aquell partit on no valien els "orsais", però sí valia a les tres "cones" penal, jugant com sempre amb la "Pilota de Drap". ■

Campanya d'informatització

Posada en marxa a l'Associació d'Avis Roses

Posada en marxa a l'Agrupació FATEC a Girona

Entrega ordinadors a la llar de jubilats Santa Margarita, Vilaví d'Onyar